

MAXIME DE LEGE

URMĂTOARELE SUNT DEFINIȚIILE DE "MAXIME" ȘI APOI MAXIMELE RELEVANTE ALE LEGII VOR FI ENUMERATE

de Cristian Sorin Sandu

Maximă (Maxima de lege al lui Bouvier, Dicționarul Lege 1856):

1. Un principiu sau o propoziție [teză] stabilită. Un principiu de lege universal admis, ca fiind just și în concordanță cu rațiunea.
2. Maximele în lege sunt oarecum asemănătoare axiomelor în geometrie. 1 Bl. Com. 68. Ele sunt principii și autorități și fac parte din obiceiurile generale sau legea comună a pământului; și sunt de aceeași putere ca actele parlamentului, atunci când judecătorii au stabilit ce este o maximă; care aparține judecătorilor și nu juriului. Terms doLey; Doct. & Stud. Dial. 1, c. 8. Maximele ale legii sunt ținute pentru lege, și toate celelalte cazuri care se pot aplica lor vor fi luate pentru acordare. 1 Inst. 11. 67; 4 Rep. Vezi 1 Com. c. 68; Plowd. 27, b.
3. Aplicarea maximei la cazul în fața instanței este, în general, singura dificultate. Adevărata metodă de a face aplicarea este de a stabili cum a apărut maxima, și de a considera dacă cazul în care este aplicat este de același caracter, sau dacă este o excepție de la o regulă aparent generală.
4. Modificările oricăreia dintre maximele legii comune sunt periculoase. 2 Inst. 210.

Maximă (William C. Anderson Un Dicționar de Lege, (1893), pagina 666):

1. Așa numită ... pentru că valoarea sa este cea mai înaltă și autoritatea sa cea mai fiabilă, și pentru că este acceptată de toate persoanele la cel mai înalt nivel.
2. Principiile și axiomele legii, care sunt propoziții generale care decurg din rațiunea abstractizată, și nu adaptată vremurilor sau oamenilor, sunt depuse cu înțelepciune în sânii judecătorilor pentru a fi aplicate unor asemenea fapte care vin în mod corespunzător înaintea lor.
3. Când un principiu a fost practicat atât de mult timp și atât de universal recunoscut încât să devină o maximă, este obligatoriu ca parte a legii.

Maximă (Dicționar Lege Black, Ed. a 3^a, (1933), pagina 1171): Un principiu stabilit de propunere. Un principiu de lege universal admis ca fiind o declarație corectă a legii, sau ca agreabil rațiunii. Coke definește o maximă a fi "o concluzie a rațiunii" *Coke on Littleton, 11a, de Sir Edward Coke*. El spune într-un alt loc, "O maximă este o propunere de a fi a tuturor oamenilor mărturisită și acordată fără dovadă, argument sau discurs." *Coke on Littleton. 67a.* "

Maximă (Dicționar Lege Black, Ediția a 4-a): "Maximele sunt dar încercări de declarații generale ale normelor de lege și sunt legi numai în măsura aplicării în cazurile adjudecate."

Notă:

1. Comentariile în [paranteze] sunt adăugate și nu fac parte din maximele în sine.
2. Datorită convingerii traducătorului documentul este redactat cu î din i, nu cu â din a, metodă schimbată imediat după revoluție, "sîntem în continuare ființe naturale pe Pământul Natural stabilit ca R.P.Romîna, cu semi-act de înființare, și nu parte dintr-o corporație ROMÂNIA S.A. (mai multe detalii aici: <https://docdro.id/mBrSwMp>)

ACCIDENTE ȘI VĂTĂMĂRI

- Un act al lui Dumnezeu face rău la nimeni.
- Actul lui Dumnezeu face niciun prejudiciu; adică, nici unul nu este responsabil pentru accidentele inevitabile.
- Nimeni nu este ținut să răspundă pentru efectele unei forțe superioare, sau unui accident, cu excepția cazului când în propria lui vină a contribuit.
- **Execuția legii face niciun prejudiciu.**
- O acțiune nu este dată unuia care nu este vătămat.
- O acțiune nu este dată pentru el, care a primit nicio daună.
- El care suferă un prejudiciu prin propria vină, nu are dreptul să se plîngă.
- Greșeli, neglijare, sau abateri sunt pentru a nu fi privite ca accidente.
- Cine plătește din greșală ceea ce el nu datorează, poate recupera înapoi; dar cel care plătește, știind că datorează nimic, se presupune că dă.
- **Ceea ce unul a plătit știind că nu este convenit, cu intenția de a recupera înapoi, el nu poate recupera înapoi.** [Dacă FISCUL vă acuză că le datorați bani, dacă doriți să mergeți în instanță pentru dispută, trebuie să le plătiți integral ceea ce cer și apoi să-i dați în judecată pentru a-i recupera. Ceea ce plasează sarcina probei asupra acuzatului, mai degrabă decît asupra acuzatorului]
- Nici un om nu caută să fie împovărat în consecința actului altuia.
- Pot exista daune sau vătămări cauzate fără orice act de nedreptate.
- Nu fiecare pierdere produce și o vătămare.
- O vătămare personală nu primește satisfacție de la un viitor curs de procedură.
- Greșit este șters de reconciliere. [împăcare sau realizarea păcii]
- Un prejudiciu este stins de iertarea sau de reconciliere a părți vătămate. [Luca 17:3-4; 2 Corinteni 2:7-8]

BENEFICII ȘI PRIVILEGII

- **Favoruri de la guvern, de multe ori transportă cu ele o sporită măsură de regulament.**
- **Orice poate renunța la o lege introdusă pentru propriul său beneficiu.**
- Nimeni nu este obligat să accepte un beneficiu împotriva consimțământul său.
- El care primește beneficiul ar trebui să poarte de asemenea și dezavantajul.
- **El care derivă un beneficiu dintr-un lucru, caută să simtă dezavantaje prin participare la acesta.**
- El, care se bucură de beneficii, ar trebui, de asemenea, să suporte povara.
- El, care se bucură de avantajul unui drept ia dezavantajul însoțitor.
- **Un privilegiu este, ca să spunem așa, o lege privată.**
- Un privilegiu este un beneficiu personal și moare cu persoana.
- Unul care dorește să se bucure de beneficiile conferite de statut nu-i poate nega validitatea.
- **Ceea ce aprob nu resping. Nu pot aproba și respinge în același timp. Nu pot să iau beneficiul unui instrument, și în același timp să-l repudiez.**
- El care face orice beneficiu altuia pentru mine, este considerat că îl face pentru mine.

COMERT

- "*Caveat emptor*" (cumpărătorul atenție) [înseamnă că vânzătorul nu are nicio responsabilitate în cadrul unui contract: cumpărătorul are ochi, cumpără ceea ce vede].
- Cumpărătorul să se ferească.
- Vânzătorul să se ferească.
- Plata prețului stă în locul de vânzare.

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- **Plata prețului unui lucru este ținută ca o achiziție.**
- Bunurile valorează atât cât pentru cât pot fi vândute.
- Simpla recomandare a unui articol nu leagă vânzătorul de el.
- Este stabilit că trebuie să fie luate în considerare casa fiecăruia dintre noi unde el poate avea abitația și cărțile-conturilor sale, și unde el și-a făcut o stabilitate de treaba lui.
- Nicio regulă [statut] de lege nu protejează un cumpărător care voit își închide urechile la informație, sau refuză să facă anchetă când circumstanțe de grave suspiciuni cer în mod imperativ asta. [cum ar fi spre exemplu cei care vând modificate genetic]
- Lasă pe fiecare să se angajeze pe el însuși în ceea ce știe.
- El, la riscul căruia un lucru este terminat, ar trebui să primească profiturile care decurg din acesta.
- Camăta este odioasă în lege. [Exodul 22:25, Leviticul 25:36-37, Neemia 5:7,10, Proverbe 28:8, Ezechiel 18:8,13,17; 22:12]
- **Dreptul de supraviețuire nu există în rîndul comercianților pentru beneficiul comerțului.** ['dreptul comercial' sau comerțul a fost între 'persoane' – statute moarte, și nu este același cu negoțul între vii]

SIMȚ COMUN

- **Atunci când te îndoiești, nu acționa.**
- Este o vină să te amesteci cu ceea ce nu îți aparține sau nu te privește.
- Mulți oameni știu multe lucruri, nici unul nu știe totul.
- **Unul nu este prezent decît dacă înțelege. [a sta sub autoritatea altuia]**
- Este de puțin folos [avălător] de știut ce ar trebui să fie făcut, dacă nu știi cum trebuie să fie făcut.
- **Cine întrebă bine, învață bine.**
- Orice este făcut în exces este interzis de lege.
- Nici unul este obligat să dea informații despre lucruri de care el este ignorant, dar fiecare este obligat să știe acel lucru despre care el oferă informație.
- Nici un om nu este obligat să știe dinainte un eveniment Divin sau unul viitor.
- Nimeni nu este obligat să-și armeze adversarul.

CONSIMȚĂMÎNT ȘI CONTRACTE

- Consimțămîntul face legea. Un contract este o lege între părți, care poate dobîndi forță numai prin consimțămînt.
- Consimțămîntul face legea: termenii unui contract, legitim în scopul său, constituie legea ca între părți.
- Către el care consimte nicio vătămare nu se face. [adică unul care are capacitatea de a consimți, și o face]
- **El care consimte nu poate primi o vătămare.**
- Consimțămîntul elimină sau evită o greșeală.
- El care greșește nu este considerat că a consimțit.
- **Fiecare consimțire implică o submitere [supunere]; dar o simplă supunere nu implică în mod necesar consimțămîntul.**
- **Un contract fondat pe o bază și ilegală considerație, sau împotriva bunelor moravuri, este nul.**
- Unul care voiește un lucru să fie sau să fie făcut nu se poate plînge de acel lucru ca de un prejudiciu.
- Acordul părților face legea contractului.
- **Contractul face legea.**
- **Acordurile dau legea contractului.**
- Acordul părților depășește sau predomină împotriva legii.
- Sfatul, cu excepția cazului când este fraudulos, nu creează o obligație.
- Nicio acțiune apare dintr-o considerație imorală.

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- Nicio acțiune apare dintr-un contract imoral.
- **În acordurile dintre părțile contractante, regula este de a privi intenția mai degrabă decât cuvintele.**
- Când două persoane sunt răspunzătoare la o obligație comună, dacă una face insolvență cealaltă trebuie să suporte întregul.
- **Caută să știi cu cine ai de-a face.**
- El care contractează, știe, sau ar trebui să știe, calitatea persoanei cu care el contractează, altfel el nu este scuzabil.
- El care aprobă nu poate respinge.
- **Dacă ceva este convenit la o corporație, nu este convenit membrilor individuali ai acesteia, nici membrii nu datorează în mod individual ceea ce datorează corporația.**
- **Acordul ia locul legii: înțelegerea expres a părților prevalează unei astfel de înțelegeri pe care legea ar implica-o.**
- Maniera și acordul respinge legea.
- Esența unui contract este să fie de acord, nu există niciun contract unde acordul este de dorit.
- Fără contract, fără obligație.
- Fără contract, fără jurisdicție.

CURTEA ȘI PLEDOARIILE

- Nu poate exista nicio pledoarie a aceluia lucru a cărui dizolvare este căutată.
- O pledoarie falsă este cea mai josnică dintre toate lucrurile.
- Nu poate fi nicio pledoarie împotriva unei acțiuni care distruge în întregime pledoaria.
- **El, care nu neagă, admite.** [O bine-cunoscută regulă de pledare]
- Nimeni nu este crezut în instanță decât pe jurământul său.
- O persoană infamă este respinsă sau împiedicată să depună jurământ.
- În lege nici unul nu este creditat decât dacă este jurat. Toate faptele trebuie, atunci când sunt stabilite de martori, să fie sub jurământ sau afirmare.
- Un act al curții nu va oprima pe nimeni.
- **Practica unei instanțe este legea instanței.**
- Ar trebui să existe un sfârșit al proceselor legii. [o maximă interesantă care adaugă avocați; odată ce se sfârșesc cererile de a fi reprezentat de un avocat, se sfârșesc procesele; prin urmare omul ar învăța legea.]
- Îngrijorează bunăstarea-comună ca să existe un sfârșit al proceselor.
- Este pentru binele public să existe un sfârșit al litigiilor.
- O acțiune personală moare cu persoana. Acest lucru trebuie să fie înțeles ca o acțiune numai pentru o infracțiune.
- Echitatea acționează *asupra* persoanei.
- **Nimeni nu poate intenta în numele altuia.** [înseamnă că procurorul care lucrează pentru statul X nu poate da în judecată pe nimeni în numele statului X, un primar nu poate pretinde daune primăriei, un bancher nu poate pretinde daune asupra bănci și niciunul nu poate da în judecată în numele acestora – persoane legale – deoarece nu există pretinsul prejudiciu; și în cazul băncilor, nu este cunoscut modul de operare "de bună credință și credit". O judecată este pentru a fi făcută dumnezeiește, și nu idolească]

ÎNFĂȚIȘAREA INSTANȚEI

[sinonime: lege în vederea comparației; aspect deosebit; apariție înfățișată. De la egal la egal, quid pro quo, ori un schimb sau o substituție egală. Dacă omul este un trust – o încredere: minte, trup și suflet – omul este o ... Instanță! Suntem cu toții născuți egali pe pământ. Dacă omul se prezintă în instanță inconștient de sine, prezumția instanței este că acesta admite că instanța îl reprezintă, cât și drepturile sale. Acest lucru poate fi un

paradox deoarece dacă omul nu este conștient de sine nu poate ceda drepturile sale conștient iar prezumția este presupusă, o plăsmuire–și neonorabilă! Aceasta este echitatea comercială. Acesta este motivul pentru care ar trebui să evităm să ne prezentăm voluntar în instanță.]

- O apariție generală vindecă neregularitatea precedentă a procesului, un serviciu defect, etc..
- **Anumite consecințe juridice sunt atașate actului voluntar al unei persoane.**
- Prezența trupului vindecă eroarea în numele; adevărul numelui vindecă o eroare în descriere.
- O eroare în numele este irelevantă [imaterială] dacă trupul este cert. [în instanță omul poate spune (sau declara în scris!): Pentru și a fi evidențiat d-le judecător, eu sunt un om viu cunoscut ca: *botezat* din neamul *x* și am venit astăzi aici DOAR pentru înfățișare și să declar excepția și starea mea specială (statutul) de ființă-vie și pentru a notifica că eu nu sunt PERSOANA, societatea indicată pe actele din fața dvs. cu LITERE CAPITALE; de asemenea, într-o notificare sau un acord făcut "în numele", dacă este scris eronat numele dar trupul declarației este "cert", "conștient de sine", eroarea este nulă iar declarația rămâne în picioare]
- O eroare în numele nu este nimic atunci când există **certitudine cu privire la persoană.**
- Adevărul demonstrației elimină eroarea în numele.

CRIMA ȘI PEDEAPSA

- Un om nebun este pedepsit cu nebunia lui singură.
- Instigatorul unei crime este mai rău decât cel care o perpetuează.
- **Ei care consimt unui act, și ei care îl fac, vor fi vizitați cu pedeapsă egală. [Niciodată, niciodată, niciodată nu consimțiți la acțiuni ilegale/ilegitime împotriva dvs.]**
- Acțiunea și părțile de comun acord sunt pasibile de aceeași pedeapsă. [NICIODATĂ nu acționați (rolul) fără a NOTIFICA că faceți asta DOAR sub presiune/ constrângere]
- Nimeni nu este pedepsit pentru gândurile sale. ["d-le judecător, pe baza acțiunilor tale astăzi aici, unul ar putea avea gândul să ia în considerare afirmând că pari a acționa ca ...!"]
- **Nimeni nu este pedepsit doar pentru gândirea la o crimă.**
- El care a făcut o inechitate, nu va avea echitate. [referire indirectă la 'orice nelegiuire, fără moștenire', defapt în curțile amiral-maritime comerciale în loc de a fi arestată moștenirea: Certificatul de Naștere, este arestat omul faptei nelegiuite făcute probabil din lipsa de... - aspect nedivulgat de "onorata" instanță]
- **El care este o dată rău este prezumat a fi întotdeauna în același grad.** [deci atenție la acuzațiile 'legale'; Acesta este motivul pentru care ar trebui să aveți toate înregistrările eliminate la toate acuzațiile respinse aduse vreodată împotriva dvs., prezumții de obligații, etc., ca nu cumva să porți povara acestei maxime cu tine la următoarea întâlnire cu legea]
- El care este o dată criminal este prezumat a fi mereu criminal în același fel sau cale. [criminal: penal]
- Orice este o dată rău, este prezumat a fi deci întotdeauna în același grad.
- **El care nu interzice o crimă în timp ce poate, o sancționează.** [Este o maximă de folosit împotriva oricărui judecător care NU A INTERZIS o crimă comisă în trecut (necondamnând unul dintre amicii lui), și astfel a SANȚIONAT această crimă, care încalcă Legea Păcii și imediat forțează judecătorul afară din Oficiu, potrivit Legii. O Plîngere Judiciară oficială ar putea fi trimisă în formă de declarație pe propria răspundere (afidavit) folosind procesul Protestului Notarial; sau amprenta notarială de ființă vie. Protestul se trimite la Baroul Statului, și la compania de legătură a judecătorului și astfel de acțiuni pot duce la îndepărtarea judecătorului de la caz, din banca judiciară, și, eventual, dintr-o funcție Publică, și, îl forțază să renunțe la tot salariul lui din momentul în care a comis crima care l-a forțat din funcția Publică, și, de asemenea, periclitizează pensia lui. Gândiți-vă că una sau două dintre acestea ar atrage atenția judecătorilor și, eventual, i-ar determina să-și regândească acțiunile în timp ce se află în sălile de judecată.]
- El care nu învinuiește, aprobă. [reproșează, condamnă, inculpă, mustră]
- El este liber de învinuire, care știe, dar nu poate preveni.
- **Niciunul nu este de a fi pedepsit pentru crima sau neregula a altuia.**

- **Nici o vină nu se atașează de cel care este obligat să se supună.** [Acesta este încă un motiv pentru care cineva trebuie să notifice întotdeauna în mod clar că orice acțiune pe care cineva este obligat să o îndeplinească împotriva voinței sale este luată SUB PRESIUNE]
- **Neglijența gravă este ținută echivalent la intenționat greșit.**
- O abatere leagă proprii autori. Este o axiomă fără-eșec că toată lumea este responsabilă doar pentru propria infracțiune sau neregulă. [un adevăr fundamental admis fără demonstrație; evident]
- În infracțiuni, voința și nu consecințele sunt de a fi privite.
- Este pentru intenția că toată legea se aplică.
- Intenția părții este sufletul instrumentului. [comitentul este "partea" care acționează, făptuitorul impulsionat sau partea care comite fapta iar partea care beneficiază după sau datorită poate fi un terț; dar o "parte" moartă nu poate acționa sau săvârși singură; spre exemplu, comitentul este sufletul, făptuitorul este trupul iar beneficiarul poate fi mintea – care a primit o satisfacție a lucrului săvârșit.]
- Fiecare act este să fie estimat după intenția făptuitorului. [sufletul său; voința]
- **Un act nu face un om un criminal, cu excepția când intenția lui este de natură criminală.**
- Un act nu face o persoană vinovată, cu excepția cazului în care intenția este, de asemenea, vinovată. [Această maximă de lege se aplică numai la cazurile criminale/penale; în materie civilă este altfel]
- În infracțiuni, intenția este de a fi privită, nu evenimentul.
- Intenția valorează nimic dacă unele efecte nu urmează.
- Luați voința, și fiecare acțiune va fi indiferentă.
- Motivul tău *dă un nume* la actul tău.
- Un nelegiuit [renegat] este, cum ar veni, pus afară din protecția legii. [bandit, haiduc – în afara legii]
- În zadar cel care ofensează împotriva legii, să solicite ajutorul legii.
- Beția inflamează și produce fiecare crimă.
- Beția atît agravează cît și dezvăluie fiecare crimă.
- El care păcătuiește atunci când este beat, va fi pedepsit atunci când este sobru.
- Pedepsa este cuvenită când cuvintele unui jurământ sunt false. [un Jurământ de Oficiu Public trebuie să fie declarat în cuvintele mandatate de lege sau cuvintele jurământului vor fi false]
- **O închiisoare este stabilită nu în nume de pedeapsă, dar de detenție și pază.**
- **Cei păcătoși în secret sunt pedepsiți mai sever decît cei păcătoși în mod deschis.**
- Pedepsirea caută să nu preceadă o crimă. [a nu fi "datoare" după, ci "darnică" înainte de]
- **Dacă unul acuză fals pe altul de o crimă, pedeapsa cuvenită la acea crimă ar trebui aplicată pe informatorul repudiat.** [Deuteronomul 19:18] [Ar trebui/ trebuie să se aplice această maximă judecătorilor care condamnă în mod fals oamenii de infracțiuni pe care știu că nu le-au comis?]

OBICEIURILE ȘI UZANȚELE

- **Timp lung și utilizare lungă, dincolo de memoria omului, suficient pentru drept.** [acordă dreptul]
- Obiceiul este cel mai bun talmaci al legii.
- Tradiția este altuia legea.
- Un obicei prescriptiv și legitim supravine legea.
- **Obiceiul conduce pe doritor, legea obligă sau atrage pe nedoritor.** [este vorba de VOIT vs. SILIT, DISPUS vs. OBLIGAT, însă separate și chiar în conflict unul cu celălalt. Deși este o sentință care evidențiază discret viața de moarte, "voie" înseamnă "hotărîre" și "testament" dar și "consimțămînt" care lasă prin "voie", nu "silit", un testament, o hotărîre îndreptată către o obligație "silită" prin lege. Este o decizie de Drept către un câștig – care se află în obiceiul legii, ca Remediul. Cu alte cuvinte și de bun simț, viața nu are "obiceiul" de a muri, ceea ce denotă o pierdere, ci silește la o acțiune, după moarte, hotărîta în viață pentru aceasta]
- Utilizare este cel mai bun interpret al lucrurilor. [acte, certificate sau facturi pot interpreta lucrurile]
- Obiceiul este cel mai bun interpret al legilor.

- **Ce este făcut contrar obiceiurilor strămoșilor noștri, nici nu încântă și nici nu apare drept.**
- Atunci când două drepturi concurează, cel mai vechi va fi preferat. [un "drept" este același cu "lege"]

EXPRESII ȘI CUVINTE

- **Însemnătatea cuvintelor este spiritul legii.** [Romani 8:2]
- Proprietatea cuvintelor este siguranța proprietății.
- **Este imaterial [irelevant] fie că un om își dă avizul prin cuvinte sau prin acte și fapte.**
- Nu contează fie că o revocare este prin cuvinte sau prin acte.
- Ce este exprimat prestează ce este implicat tăcut. ["implicat tăcut" este și "presupus tacit"]
- **O declarație neechivocă predomină peste o implicație.**
- În expresii ambigue, intenția persoanei care le utilizează este principal de considerat.
- Expresia acelor lucruri care sunt implicate tacit funcționează la nimic. [lucrurile evidente nu se spun; mai mult sau mai puțin legea ne spune că nu este pentru ...proști; Pilde 1:22; Ieremia 5:4]
- **Expresia a unui lucru este excludere a altuia.** [expresia la fel este ca reflexia ori manifestarea; excluderea poate să apară când un "rău" se manifestă "bun" la vedere dar înșelător, pentru neavizați și implicit viitoare victime. (Iată un motiv în plus pentru închisori, însă există și alte aspecte) Expresia unuia este excluderea altuia : două lucruri opuse nu pot ocupa același spațiu.]
- O expresie generală este de a fi interpretată [construită] în general. [adică fără referire la ceva sigur]
- O expresie generală implică nimic sigur.
- Cuvinte generale sunt înțelese într-un sens general.
- **Atunci când cuvintele și mintea sunt de acord, există niciun loc pentru interpretare.**
- Fiecare interpretare fie declară, extinde sau restrânge.
- **Cea mai bună interpretare este făcută din lucruri premergătoare și ulterioare; i.e., contextul.**
- Cuvintele trebuie să fie interpretate în funcție de subiectul în cauză.
- Cel care consideră doar litera unui instrument merge doar adânc pînă la piele în înțelesul său.
- **Frecvent, unde proprietatea cuvintelor este cu participare, sensul adevărului este pierdut.** [Analogie: proprietatea cuvintelor este legitimitatea lor, este justetea lor, este cuvîntul *de jure*, și este titlul cuvintelor care ar trebui să rămînă "în privat" și nu "în public", cu participarea unor public-citate]
- Cuvintele sunt pentru a fi luate cel mai puternic împotriva lui care le folosește.
- Multitudinea și neclaritatea produce confuzie; și întrebările, cu cît mai simple sunt, cu atît mai lucide. [multiformitatea + toleranța și obscuritatea + difuzia produc o confuzie a proprietății cuvintelor]
- Când două lucruri respingătoare între ele se găsesc într-un testament, ultimul este de a fi confirmat.
- **Gramatica proastă sau falsă nu viciază o faptă sau un grant.**
- Multe lucruri pot fi estimate din cîteva expresii.
- Limbajul este exponentul de intenție.
- **Cuvintele sunt indicatori ai minții sau gândirii.**
- Discursul este indicele de minte. [Iacov 1:26]
- **Legile sunt impuse, nu asupra cuvintelor, ci asupra lucrurilor.**

FICȚIUNI

- **O ficțiune este o regulă [normă] de lege care presupune ceva care este sau poate fi fals ca adevărat.** [reguli ale legii care pot fi aplicate prin prezumții că "așa spune legea" sunt dispoziții și reglementări, sau recomandări. Un act devine lege între părți, apoi părțile acordă statute între ele, în lege – sunt norme oficiale între părți; statutele, normele, dispozițiile, reglementările sunt "nu sunt legea", ci statute. Dar un act este valid dacă este încheiat între 2 părți similare, care sunt de obicei "vii": un măr și un om este viu, mărul generează mere - este creația lui legitimă, un om generează creația proprie – este creația lui legitimă; între om și măr se poate considera un act de colaborare către a menține viața reciproc, lucru care nu contravine legii. Să nu

uităm că legea spune "nu face rău" dar, să prezumăm că unul primește o normă pentru aplicarea unui statut, o nouă regulă, să taie brațele mărului pentru că "așa spune legea" – aceasta este ficțiune, cu puțință dar fără acord legitim și legal egal între părți. Este un contra-act legal de facto și nu un act legitim, de jure, oneros, deoarece se presupune că mărul a consimțit]

- **Unde adevărul este, ficțiunea legii nu există.**
- Există nicio ficțiune fără lege.
- Ficțiuni decurg din lege, și nu lege din ficțiuni.
- **Legea poate da naștere la ficțiune dar ficțiunea nu poate da naștere la lege.**
- Ficțiunea este împotriva adevărului, dar este de a avea adevăr. [include mândria de a fi luată ca adevăr]
- Într-o ficțiune a legii, echitate întotdeauna subzistă.
- **O ficțiune a legii rănește pe niciunul.**
- Ficțiunea legii este greșită dacă lucrează pierderi sau rănirea oricărui.

FRAUDĂ ȘI ÎNȘELĂCIUNE

- **Este mai sigur să fi înșelat decât să înșeli.**
- **Un înșelător operează generalizat.**
- Frauda stă ascunsă în expresii generale. [și precum o expresie, frauda generală garantează nimic sigur]
- O culpă ascunsă este egală cu o înșelăciune.
- Din fraudă răsare nicio acțiune.
- **Un prevăzător este un asupritor al celor săraci, și un inamic public pentru întreaga comunitate și țară.**

[Pe larg: un prevăzător are o legătură strânsă și directă cu bunurile unuia sau ale unei comunități și țintește „viitorul”. Un prevăzător este un "opus", un "contra", un "anticipat", ca o prevenire a unei nenorociri, însă hotărârea Curții include ceea ce cunoaștem astăzi ca brokeri și piața de valori. **Următoarea relatare este importantă:** Pentru cel puțin o perioadă de timp în secolul al 18-lea, sub legea Regală Engleză, un *forestall* (mai târziu va rezona cu broker) a avut un sens mai îngust al activității, care a inclus conceptul de *a nu vinde din nou pe aceeași piață* în termen de trei luni. Prin această restricție de jure, legislația a încercat să facă distincția între o funcție utilă din punct de vedere social (depozitarea cerealelor pentru o potențială lipsă viitoare) și o presupusă funcție dăunătoare din punct de vedere social de a cumpăra cereale – ca o nouă normă sau statut de lege, astfel încât să crească prețul în fața săracilor sau nevoiașilor, facilitând un așa- numit profit în exces către un intermediar. **Cineva** beneficia în exces iar prețul era inflammat la un nou standard prin funcția limitată de forestall (“prevăzător”) în regat. Astăzi un "prevăzător" poate fi același cu "expert" sau "specialist", "broker", sau unul care "stă la pîndă" pentru a preveni o nenorocire, poate, chiar născocită de el.

Un caz aparte: Bătălia de la Waterloo; a avut loc la 18 iunie 1815, în apropierea localității Waterloo din Belgia de astăzi. După finalul victorios al Angliei aceeași "prevenire" a fost utilizată cu un rezultat neașteptat. În timpul războiului Napoleon nu a fost finanțat conform înțelegerii cu acei ...**cineva** de mai sus, însă scopul a fost din nou pentru un câștig în exces împotriva Angliei deși în schimbul lui Napoleon, a fost finanțată spre victorie. Defapt ce s-a întâmplat? Când curierul Angliei se întorcea să anunțe victoria acesta a întârziat – probabil condiția finanțării. Atunci "prevăzătorii" au ieșit la rampă și anunțat opusul și contrariul, o stare de tensiune era alimentată cu nenorocirea înfrîngerii care se apropia și urma dacă (aici intenția) oamenii nu-și securizează degrabă toate titlurile de proprietate, certificatele și actele deoarece: "*Napoleon a câștigat!*", prevăzătorii anticipau și o mare perioadă de foamete în robie. Desigur bursa a căzut imediat datorită acestor "anticipate", iar în **timp de două zile** pînă la sosirea curierului cu mesajul oficial al victoriei Angliei, poporul englez s-a desproprietărit voluntar la acei cineva, pe baza 'prevenirii'. Iarăși, cineva, de mai sus, a beneficiat. De o reală importanță este că "victoria" în mintea celor înșelați acum era defapt o ruină – și destul de absurd]

- **Este o fraudă a ascunde o fraudă.**
- Neglijența gravă este echivalent cu fraudă. [apropo despre calitatea produselor industriale și nu numai]
- Odată o fraudă, mereu o fraudă.
- **Ceea ce altfel este bun și drept, dacă ar fi cercetat de forță și fraudă, devine rău și nedrept.**

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- El nu este înșelat, care știe el însuși că este înșelat.
- Lasă-l pe cel care dorește să fie înșelat, să fie înșelat.[amăgit, etc..]
- El care nu împiedică ce poate, pare să se angajeze la lucru. [apropo de cei care par că dau "ajutor"]
- El care nu previne ce poate preveni, este văzut a fi dat acordul.
- El care nu interzice ceea ce poate interzice, pare să consimtă. [pare că își dă avizul conform, etc..]
- Cel care nu interzice, când ar putea interzice, comandă.
- **Cel care nu respinge un rău când poate, îl induce.**
- Deseori este drumul cel nou, nu cel vechi, care înșeală călătorul.
- Înșelăciunea este un artificiu, din moment ce pretinde un lucru și face altul.

DUMNEZEU ȘI CREDINȚA

- **Dacă vreodată legea lui Dumnezeu și omului sunt la variație [contradicție], prima este pentru a fi respectată prin abaterea celei din urmă.** [Faptele apostolilor 5:29]
- **Ceea ce este împotriva Legii Divine este respingător pentru societate și este nul.**
- Cel care devine un soldat al lui Hristos a încetat să mai fie un soldat din lume. [2 Timotei 2:3-4]
- Unde Divinitatea este insultată cazul este impardonabil. ["impardonabil" este la fel cu "de neiertat"]
- **Lucrurile omenești nu prosperă atunci când lucrurile divine sunt neglijate.**
- Niciun om nu este presupus a fi uituc de bunăstarea sa eternă, și mai ales în punctul morții.
- **Biserica nu moare.**
- Acea este legea înaltă care favorizează *religia. [carevasăzică *credința]
- Legea este din veșnicie.
- El care acționează rău, urăște lumina.
- Cel care voit nu vorbește adevărul, este un trădător al adevărului.
- **Cel care nu vorbește adevărul, este un trădător de adevăr.**
- **Adevărul care nu este apărat suficient este frecvent copleșit; și cel care nu dezaprobă, aprobă.**
- Suprimarea adevărului este echivalent cu expresia a ceea ce este fals.
- **Adevărul, de către oricine pronunțat, este de la Dumnezeu.**
- Adevărul nu se teme decât de tănuire.
- Nu putem face nimic împotriva adevărului. [2 Corinteni 13:8]
- Adevărul este mama justiției.
- Să juri este să-L chemi pe Dumnezeu ca martor, și este un act al religiei.
- **Devreme în timp, este mai puternic în drept. Primul în timp, primul în drept.**
- Cel care este înainte în timp, este preferat în drept.
- **Ce este întâi este adevăratul; și ceea ce vine primul în timp, este cel mai potrivit în lege.**
- Niciun om nu este ignorant de bunăstarea sa eternă.
- **Toți oamenii vor cunoaște pe Dumnezeu.** [Evrei 8:11]
- **Cauza Bisericii este o cauză publică.**
- **Legea lui Dumnezeu și legea pământului sunt toate una, și ambele favorizează și păstrează binele comun al pământului.**
- Niciun om războind pentru Dumnezeu n-ar trebui să fie tulburat de afaceri seculare. [lumești, profane]
- Ceea ce este dat la biserică este dat la Dumnezeu. [omul este tot o biserică]

GUVERNELE ȘI JURISDICȚIA

- **Ceea ce pare necesar pentru rege și stat caută să nu fie spus că tinde la prejudiciul libertății ekklesia [lui Hristos].**
- **Puterea care este derivată [de la Dumnezeu] nu poate fi mai mare decât cea de la care este derivată**

[Dumnezeu]. [Romani 13:1]

- **Ordinea lucrurilor este încurcată dacă fiecare nu își păstrează jurisdicția [în și a lui Hristos].**
- Jurisdicția este o putere introdusă pentru binele public, pe contul necesității de a dispensa dreptate.
- Fiecare jurisdicție are propriile sale limite.
- Guvernul nu poate conferi o favoare care permite răniri și pierderi altora.
- Un minor nu caută să fie păzitor unui minor, pentru că el este nepotrivit să guverneze alții care nu știu cum să guverneze el însuși. [o referire discretă cum că un minor nu poate decide nici pentru el guvernare]
- Guvernul este de a fi subiectul la lege, pentru că legea face guvernământul. [toate guvernele sunt sub/supuse legii]
- Legea este pentru a nu fi violată de către cei de la guvernământ.

MOȘTENITORII

- **Dumnezeu, și nu omul, face moștenitorul.** [Romani 8:16]
- Dumnezeu singur face moștenitorul, nu omul.
- Co-moștenitorii sunt destinați ca un trup sau persoană, de către rațiunea unității de drept pe care o posedă. [Romani 8:17, Efeseni 5:31-32] ["de către rațiune" înseamnă "ca urmare a" sau "din motivul" dreptului aflat în posesie.]
- **Nimeni nu poate fi atât proprietar cât și moștenitor în același timp.**
- **Un moștenitor este fie prin drept de proprietate, ori drept de reprezentare.**
- Un moștenitor este aceeași persoană cu strămoșul său. [Pentru că strămoșul, în timpul vieții sale, poartă în trupul său (de lege) toți moștenitorii lui; trup "de lege" înseamnă de asemenea "de drept"]
- 'Moștenitor' este un nume colectiv sau substantiv [deci nu este privat, și nu are drepturi private].
- Mai mulți co-moștenitori sunt ca un trup [organism], ca urmare a unității de drept pe care le posedă. [Romani 8:17, Efeseni 5:31-32]
- **Legea favorizează moștenirea unui om.**
- Moștenitorul este un termen al legii, fiul de natură. [Adică fiul de natură legală, sau de drept]
- Un moștenitor este un alt sine, și un fiu este o parte din tatăl.
- **Moștenitorul succede către restituire nu către penalitate [pedeapsă].** [succes sau reușită sigură, legală sau de drept sau "garantată de" moștenire]

JUDECĂTORII ȘI JUDECATA

- **Lăsați să se facă justiție, chiar de cerurile vor cădea.**
- Unul care comandă legitim trebuie a fi ascultat. [îndeplinit]
- **Oricine face orice la comanda unui judecător nu este socotit a fi făcut-o cu rea intenție, pentru că este necesar să se supună.** [Isaia 33:22, "Căci DOMNUL este judecătorul nostru..."]
- Când o persoană face un act prin comanda unuia care exercită autoritate judiciară, legea nu va presupune că el a acționat dintr-un oricare motiv abuziv sau impropriu, deoarece a fost datorია lui obligată să se supună.
- O judecată este întotdeauna luată ca adevăr.
- Dacă judeci, înțelege.
- Este de datorია unui judecător bun să elimine cauza litigațiilor. [Fapte 18:12-16]
- Sfârșitul litigațiilor este justiția.
- Un judecător care își depășește oficiul său sau jurisdicția nicio obediență este cuvenită [se datorează].
- Unul care exercită jurisdicție afară din teritoriul său nu este ascultat cu impunitate.
- O răsucire de limbaj este nedemnă de un judecător.
- Un bun judecător decide în funcție de justiție și drept, și preferă echitatea la [față de] legea strictă.
- Din creditul și datorია unui judecător, poate apărea nicio întrebare; dar este de altfel cu respectarea

cunoștințelor sale, fie că el se înșală cu privire la lege sau fapt. [El poate aduce o perspectivă care altfel lipsește cu desăvârșire]

- **Este o pedeapsă suficientă pentru un judecător că el este responsabil față de Dumnezeu. [Psalmi 2:10-12, Romani 13]**
- Acela este cel mai bun sistem de lege care se încredere cât mai puțin posibil la discreția judecătorului.
- Acea lege este cea mai bună care lasă cea mai mică discreție judecătorului; și acesta este un avantaj care rezultă din certitudine. [certitudinea legii ajută pe judecător]
- El este cel mai bun judecător care se bazează cât mai puțin posibil pe propria discreție.
- **Ori de câte ori există o îndoială între libertate și sclavie, decizia trebuie să fie în favoarea libertății.**
- Cel care decide orice, o parte fiind neuzită, deși ar trebui să decidă corect, face greșit.
- **Cine cruță pe cei vinovați, îi pedepsește pe cei nevinovați. [Marcu 15:6-15, Luca 23:17-25, Ioan 18:38-40]**
- **Judecătorul este condamnat atunci când o persoană vinovată scapă de pedeapsă.**
- Ceea ce nu apare nu există, și nimic nu apare pe cale judiciară înainte de judecată.
- Este improprie permisia unei opinii cu privire la orice parte a unei sentințe, fără a examina întregul.
- Justiția-pripită este mama-vitregă a nenorocirii.
- **Credința este sora justiției.**
- Justiția nu cunoaște nici tată nici mamă; justiția privește la adevăr singur.
- **Un judecător este nu să acționeze după judecata sa personală sau dintr-un dictat de voință privată, ci să se pronunțe potrivit legii și dreptății.**
- Nimeni nu ar trebui să fie judecător în propria sa cauză.
- Nimeni nu poate fi în același timp judecător și parte.
- **Un judecător este de a expune, nu de a face, legea.**
- Este de datoria judecătorului să declare legea, nu să promulge* legea sau să o facă. [*la fel a adopta]
- **Definite la momentul, concluziile juridice [/legale] nu pot fi ajunse prin avermente ipotetice.** [averment: pledoarie. Provine din latină "verificare", trebuie să aibă atît materie cît și formă pentru a putea fi "subliniat faptul", sau "afirmat". Semnifică o declarație pozitivă a faptelor în opoziție cu argumentul. Acțiunea de drept a instanței care varsă adevărul legii în cauza făptașului, sau inculpatului, care nu pot fi ipotetice, imateriale, impertinente, sau anonime, ci gata de a fi dovedite *et hoc paratus est verificare*]
- Un judecător este legea care vorbește.
- **Un judecător ar trebui să aibă două săruri: sarea înțelepciunii, ca nu cumva el să fie insipid; și sarea conștiinței, ca nu cumva el să fie diavolesc.**
- **El care fuge de judecată își mărturisește vina.**
- **Niciun om nu ar trebui să fie condamnat neuzit.**
- Judecătorul este consilier pentru prizonier. ["consilier" este același cu "sfătuitor", sau "vocat"]
- Toată lumea este prezumată a fi nevinovată pînă cînd vinovăția sa este stabilită dincolo de orice îndoială rezonabilă.
- Justiția nu este nici de a fi negată și nici întîrziată.
- Este proprietatea unui Judecător de a administra justiția, nu să o dea.
- **Justiția este o excelentă virtute, și plăcută celui Prea Înalt.**

LEGE

- O maximă este așa numită deoarece demnitatea sa este principală, și autoritatea sa cea mai sigură, și pentru că (este) universal aprobată de toți.
- **Toată legea a fost fie derivată din consimțămîntul oamenilor, stabilită de către necesitate, confirmată de către obicei, sau de către Providența Divină.**
- Nimic nu devine la atîta autoritate [Dumnezeu] ca să trăiască conform cu legea [lui Dumnezeu].
- **El acționează prudent care se supune poruncilor Legii. [Eclesiastul 12:13]**

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- Legea este cea mai sigură cască; sub scutul legii nimeni nu este înșelat. [Efeseni 6:13-17, 1 Tesalon. 5:8]
- Un argument tras din autoritate [scriptura] este cel mai puternic în lege.
- Un argument tras dintr-un caz similar, sau analogie, prevalează în lege.
- **Ceea ce a fost inițial nul, nu devine prin trecerea timpului valid.**
- Legea nu caută la a obliga un om să facă ceea ce nu se poate efectua.
- Legea cere nimic imposibil.
- **Legea obligă pe nimeni să facă ceva care este inutil sau imposibil.**
- Nimeni nu este obligat să facă ceea ce este imposibil.
- **Imposibilitatea scuză legea.**
- Nicio prescripție nu rulează împotriva unei persoane în imposibilitatea de a acționa.
- Legea nu va aplica, prin mediul capacității executive, un lucru greșit.
- Legea face greșit la nici unul.
- **Un act de lege greșește (la) niciun om. [nedreptățește pe niciun om]**
- Legea niciodată nu lucrează un prejudiciu, sau face lui un rău.
- Construcția legii lucrează niciun prejudiciu.
- Un argument scos din ceea ce este inconvenient este bun în lege, pentru că legea nu va permite niciun inconvenient.
- Nimic inconvenient este legitim.
- Nimic împotriva rațiunii este legitim. [ceea ce este împotriva rațiunii, a realității, nu poate fi legitim]
- **Legea care guvernează corporații este aceeași cu cea care guvernează indivizi [persoane fizice][entități fără-de-dumnezeu].** [similar legea care reglementează societăți – entități-fără-duh]
- Legile uneori dorm, dar mor niciodată.
- O expoziție contemporaneană este cea mai bună și mai puternică în lege. [contemporan=care trăiește în același timp]
- Legea suferă nimic niciodată contrar adevărului.
- Legea este dictatul rațiunii.
- Legea nu observă și nu are grijă de chestiuni neînsemnate.
- **Este o sclavie mizerabilă acolo unde legea este vagă sau incertă.**
- Este o stare mizerabilă de lucruri atunci când legea este vagă și mutabilă.
- Exemplele ilustrează și nu restricționează [limitează] legea.
- Dispoziția legii este mai fermă și mai puternică decât voința omului. [(?) ceea ce este legitim prevalează, i.e. a naturii, cu referire la disponibilitatea ei]
- Legea este înființată pentru beneficiul omului. [Marcu 2:27]
- A fi capabil să știi este același cu de a ști. [Această maximă se aplică la datoria fiecăruia să știe legea]
- Putem face ceea ce este permis de lege.
- Ignoranța de fapt poate scuza, dar nu ignoranța legii.
- **Ignoranța de fapte scuză, ignoranța legii nu scuză. [Ignoranța legii nu este o scuză]**
- Într-un caz îndoielnic, acesta este construcția legii pe care o indică cuvintele.
- În îndoială, cursul mai blând trebuie urmat.
- În îndoială, cursul cel mai sigur trebuie adoptat.
- Într-o faptă [act] care poate fi considerat bun sau rău, legea privește mai mult la bun decât la rău.
- În lucruri favorizate ceea ce face bine este mai apreciat decât ceea ce nu face rău.
- În toate treburile, și în principal în acelea care privesc administrarea justiției, regulile de echitate ar trebui să fie urmate.
- **În lucruri ambigue, o astfel de construcție este de a fi făcută, încât ceea ce este inconvenient și absurd este de a fi evitat.**
- Legea este știința a ceea ce este bun și rău.
- **Legea pedepsește falsitatea.**

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- Rațiunea și autoritatea sunt cele două cele mai strălucitoare lumini în lume.
- Motivul [Rațiunea] legii este sufletul legii.
- Motivul încetează, legea însăși încetează.
- Atunci când rațiunea, care este sufletul unei legi, încetează să mai existe, legea în sine ar trebui să-și piardă efectul operativ.
- **În standardul legii, maximele fac regula.** [se aplică regula maximelor]
- **Legile omului se nasc, trăiesc și mor.**
- **Este o lege perpetuă că nici un om sau lege pozitivă nu poate fi perpetuu.**
- Dacă te abați de la lege te vei rătăci fără un ghid și totul va fi într-o stare de incertitudine la fiecare. [Iosua Navi 1:8]
- Când există nici o lege nu este nici călcare de lege, în ceea ce privește lumea. [Romani 4:15]
- Totul este permis, ceea ce nu este interzis prin lege.
- **Toate regulile de lege sunt răspunzătoare excepțiilor.** [Matei 12:1-5]
- Ceea ce este inconvenient sau contrar rațiunii, nu este permis în lege.
- **Legile servesc pe vigilent, nu pe aceia care dorm pe drepturile lor.**
- Scutire nu este dată unora care dorm pe drepturile lor.
- Nimic nedrept este prezumat în lege.
- Acte cerute de lege să fie făcute, admit nicio calificare. [este un dictat (expunere) al egalității]
- A cunoaște legile, este nu de a observa simple cuvinte, dar forța și puterea lor. [Ioan 6:68]
- Suntem cu toții legați de legiuitorul nostru, indiferent de interpretarea personală a realității. [Isaia 33:22, Iacov 4:12]
- Legalitatea nu este realitatea.
- Legea susține veghetorul. [mintea-sobră; atent]
- **Cei treji, nu cei adormiți, legile-i asistă.** [1 Timotei 1:9]
- Remediile legale sunt pentru cei activi și vigilenți.
- **Ceea ce este bun și egal, este legea legilor.**
- Al cărui drept este de a institui, al său este dreptul de a abroga.
- **Legile sunt abrogate sau anulate de către aceeași autoritate prin care acestea sunt realizate.**
- Legea *civilă* este ceea ce un popor stabilește pentru sine. [Nu este stabilită de Dumnezeu]
- **Multe lucruri au fost introduse în dreptul comun, în vederea binelui public, care sunt în contradicție cu rațiunea sănătoasă.** [Legea comercianților a fost fuzionată cu cele de lege comună/ drept comun; prin tirania unui construct negustorii de drept au fost amestecați cu neguțătorii medievali (e.g. comercianții moderni de astăzi)]
- Poporul este cel mai mare maestru al erorii. [no comment; referire la prostie prin ignoranță, de obicei cauzată de distragerea atenției de la identitatea de sine, și astfel cunoașterea de sine]
- **Un om poate să se supună legii și să fie încă nici onest nici un vecin bun.**
- A investiga [cerceta întru] este calea de a ști ce lucruri sunt cu adevărat legitime. [2 Timotei 2:15]
- **Cei care nu păstrează legea pământului, pe bună dreptate suportă minunatul și de-neșters brand al infamie.** [infamia este stîlpul ticăloșiei și josnicie publice]
- O excepție de la regulă trebuie să nu distrugă regula.
- Legile ar trebui să lege propriul lor creator.
- **Necesitatea anulează legea. [o suprascricie]**
- Necesitatea face pe acela legitim care altfel nu este legitim.
- Lucrurile care sunt tolerate pe contul de necesitate nu ar trebui să fie trase întru precedente [decizii anterioare]. [adică a nu arunca vina peste cineva din cauză unei necesități care, fiind folositoare, trebuia primită prin decizi din trecut. Maxima pune accent pe a tolera, expune indirect către o lipsă de cunoaștere a ceea ce unul poate considera necesar acum, dar poate în realitate nu îi folosește. Pune accentul pe prudență.]
- **S-a spus, cu mult adevăr, "Unde legea se termină, tirania începe."**

CĂSĂTORIE

- Legea favorizează zestrea; este recompensa castității; de aceea lăsați-o să fie prezervată. [Exodul 22:17]
- **Soțul și soția sunt considerați o singură persoană în lege.** [Geneza 2:24]
- O soție nu este propria ei stăpînă, dar este sub puterea soțului ei.
- Uniunea dintre un bărbat și o femeie este de o lege a naturii.
- Căsătoriile ar trebui să fie libere.
- Toate lucrurile care sunt ale soției, aparțin soțului. [Geneza 3:16]
- Deși proprietatea poate fi a soției, soțul este deținătorul acesteia, dat fiind că el este capul soției.
- **Consimțămîntul, și nu coabitarea, face căsătoria.**
- Nebunia previne căsătoria de a fi contractată, deoarece consimțămîntul este necesar.
- O soție urmează domiciliul soțului ei.
- Soțul și soția nu pot fi martori unul pentru celălalt, sau unul împotriva celuilalt, datorită uniunii persoanei care există.
- Dreptul de sînge și de rudenie nu poate fi distrus de orice lege civilă. [Fapte 17:26-28]
- Copiii sunt (de) sîngele părinților lor, dar tatăl și mama nu sunt (de) sîngele copiilor lor.

DIVERSE

- **Cel care are riscul are dominația [stăpînirea] sau avantajul.**
- Există nicio dispută [litigiu] împotriva omului care neagă principiile.
- Cauza imediată, și nu aceea îndepărtată [telecomandată; rezultată], este de a fi luată în considerare.
- O consecință trebuie să nu fie trasă dintr-o altă consecință. [“Ignoranța... are o mare consecință”]
- Cel care ia mijloacele, distruge sfîrșitul.
- El, care distruge mijloacele, distruge sfîrșitul. [finalul; capătul; moartea; expirarea; demisia; terminarea; etc.]
- Cine caută un motiv pentru orice, subminează rațiunea. [corupe; viciază; etc. cu referire la rațiunea de judecată]
- Fiecare excepție neprivită [vegheată] tinde să-și asume locul de principiu. [toleranța la nedreptate; maxima tinde la precauție și cunoaștere]
- **Unde există un drept, există un remediu.**
- **Pentru fiecare drept legal legea oferă un remediu. [asigură cale de atac pentru egalitate în drept]**
- El, care folosește dreptul altuia [care aparține lui Hristos] ar trebui să folosească același drept [al lui Hristos]. [Cu alte cuvinte, nu folosi ceva nou, sau ceva în afara lui Hristos; maximă cu referire la puterea Cuvîntului]
- Libertatea este un bun inestimabil.
- **Toți vor avea libertatea de a renunța la acele lucruri care au fost stabilite în favoarea lor.**
- Puterea nu este conferită, decît pentru binele public.
- Puterea ar trebui să urmeze, nu să preceadă justiția.
- A cunoaște corect este a cunoaște motivul și cauza unui lucru.
- **Utilul de inutil nu este distrus.** [folosirea unui lucru util de către un lucru inutil nu distruge utilul]
- **Unde nu există act, nu poate fi nici o forță.**
- **Unul poate a nu face un act pentru el însuși.**
- Un lucru făcut nu poate fi desfăcut. [o referință la realitate, sau existență]
- Niciun om nu este legat pentru sfatul pe care îl dă. [nu a obligat; o referire la rațiune; fapta condamnă]
- Cel care comandă un lucru să fie făcut este considerat a fi făcut de el însuși.
- **Atunci cînd ceva este comandat, totul prin care poate fi realizat este, de asemenea, comandat.**

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- Partea principală a tuturor lucrurilor este începutul.
- A face referire la erori la originea lor înseamnă a le respinge.
- Originea unui lucru trebuie [să fie] investigată.
- **Natura omului nu se schimbă cu timpul sau mediu.**
- **Furia este o scurtă nebunie.**
- Este legitim să respingem forța cu forța, cu condiția ca aceasta să se facă cu moderarea unei apărări fără de vină, nu pentru scopul de a se răzbuna, ci pentru a preveni rănirea.
- **Statusul unei persoane este poziția legală a acesteia sau condiția.**
- **O persoană este un om considerat cu referire la un anumit status.**
- Partenerul partenerului meu nu este partenerul meu.
- Uzul este stăpînul lucrurilor, experiența este stăpîna lucrurilor.
- **Protecția atrage la aceasta supunere, supunere, protecție.**
- Eroarea colorată artistic este în multe lucruri mai probabilă decît adevărul gol; și frecvent eroarea cucerește adevărul și raționamentul. [această maximă amintește de 'bani' fără împluternicire de aur]

OFITERI

- **Ignoranța Legii nu scuză abaterea în niciunul, cu atît mai puțin un ofițer jurat al legii.**
- Convocările sau citațiile nu ar trebui să fie acordate înainte de a fi exprimate în circumstanțe dacă convocările ar trebui să fie făcute. [legea acordă drept legitim; sau termenii clari ai unui contract **consimțit**]
- **O putere delegată [acordată] nu poate fi din nou delegată. Un delegat nu poate numi un delegat.**
- Un birou [oficiu] ar trebui să fie injurios la nici unul.
- O datorie neglijată adesea lucrează la fel de mult împotriva intereselor ca o datorie efectuată în mod greșit.
- Eșecul de a pune în aplicare legea nu o schimbă. [nerespectarea legii nu schimbă legea]
- Este contrar Legii Națiunilor de a face violență Ambasadorilor.
- **Un Ambasador umple locul regelui prin care el este trimis, și este de a fi onorat așa cum este al cărui loc îl umple.**
- Cei mai mari dușmani ai păcii sunt forța și greșeala. [intenția greșită sau, a celui înșelat]
- Forța și greșeala [în lege] sunt enorm contrare păcii.
- Forța este inamică legilor. [inamicul]

POSESIE

- Nimeni nu dă care nu are.
- **Nimeni nu poate da ceea ce nu are.**
- Unul nu poate transfera altuia un drept pe care el nu îl are.
- El dă nimic care are nimic.
- Doi nu pot posedea un lucru, fiecare în întregime.
- Un cadou este redat complet prin posesia receptorului.
- **Ce este al meu nu poate fi luat fără acordul meu.**
- El care dă niciodată nu încetează să posede, pînă cînd el care primește începe să posede.
- **O persoană în posesie nu este obligată să dovedească faptul că bunurile îi aparțin.**
- Lucrurile luate sau capturate de pirați și tâlhari nu își schimbă proprietarul lor.
- Lucruri care sunt luate de la dușmani devin imediat proprietatea capturătorilor.
- **Este una a posedea, alta este a fi în posesia.**
- Posesia de termier [condiționator], posesia de reversioner [reversie]. [unul care transmite termenii și condițiile unei obligații are și posesia sau remediul de a întoarce sau întrerupe condiționarea]

PROPRIETATE ȘI PĂMÎNT

- **Ținutul situat neocupat este dat primului ocupant.**
- Ceea ce nu aparține la niciunul, în mod natural aparține primului ocupant.
- Posesia este un titlu bun, în cazul în care nu apare un titlu mai bun.
- **Posesia îndelungă produce dreptul de posesie, și ia de la adevăratul proprietar acțiunea sa. [acțiunea/ actul de a se afla în posesie]**
- Când un om are posesia, precum și dreptul de proprietate, el este declarat a avea *jus duplicatum* un dublu drept, formînd un titlu complet.
- **Drepturile de stăpînire sunt transferate fără titlu sau livrare, prin prescripție, la spirit [pricepere, minte, duh, înțelepciune, istețime], lungă și liniștită posesie. [referire la Primul În Timp]**
- **Posesorul are drept împotriva tuturor oamenilor, dar el care are chiar dreptul.**
- Bucurați-vă de propria proprietate în așa fel încît să nu rănească pe cea a unei alte persoane.
- **El care deține solul, deține sus pînă la cer.**
- **Proprietarul unei bucăți de pămînt deține totul deasupra și dedesubtul acestuia, într-o nedefinită măsură. [într-o măsură nedeterminată de măsură]**
- **Al cui este pămîntul, al lui este, de asemenea, pînă la cer și la cele mai profunde adîncimi; el care deține pămîntul deține toate de mai sus și toate de mai jos de suprafață.**
- Fiecare **persoană** are domnie exclusivă asupra solului pe care el îl deține în mod absolut [prin urmare un astfel de proprietar de ținut are dreptul exclusiv de vînătoare și pescuit pe pămîntul lui, și apele care îl acoperă]
- **Fiecare casă a omului este castelul său.**
- Un cetățean nu poate fi luat cu forța din casa lui să fie condus înaintea unui judecător sau la închisoare.
- **Abitația fiecăruia este un inviolabil azil [refugiu] pentru el.**
- Orice este fixat la sol îi aparține.
- Rîurile și porturile sunt publice, prin urmare dreptul de pescuit acolo este comun pentru toți.
- Tărîm înțelege orice sol, sau pămînt de orice fel; ca pajiști, pășuni, păduri, preeri, ape și mlaștini.

DREPT ȘI GREȘIT

- **Un drept nu poate apărea dintr-un greșit. [Binele nu răsare dintr-un rău; O lege din fărădelege]**
- Nu trebuie să faci răul ca bine să vină din el.
- **Nu este legitim [îngăduit] a face rău ca binele să iasă din el.**
- Acea interpretare este de a fi primită, care nu va intenționa o greșeală.
- **Este mai bine a îndura fiecare greșeală sau boală, decît de a consimți la asta.**
- **Este mai bine să te retragi decît a proceda în mod eronat.**
- **A minți este de a merge împotriva minții.**
- Multitudinea de cei care greșesc nu este o scuză pentru eroare. [Exodul 23:2]
- Niciunul nu este considerat ca săvîrșitor de daune, decît dacă el face ceea ce el nu are dreptul să facă.
- Nimeni nu va profita de propria sa greșeală.
- Niciun om nu ar trebui să obțină orice beneficiu din propria sa greșeală.
- Niciunul nu ar trebui să cîștige prin pierderea altuia.
- Niciunul nu ar trebui să se îmbogățească la cheltuiala altora.
- Niciunul nu poate îmbunătăți condiția lui printr-o crimă.
- El care utilizează drepturile sale legale, dăunează la niciunul.
- **O eroare căreia nu i se rezistă este aprobată.**
- El care tace pare să consimtă.
- Lucrurile tăcute sunt uneori considerate ca fiind exprimate.

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

- A ascunde este un lucru, a fi tăcut este altul.
- **Ascunderea adevărului este (echivalentul la) o declarație a ceea ce este fals.**
- Suprimarea de fapt, care ar trebui să fie dezvăluită, este aceeași în efect ca și reprezentarea greșită intenționată.
- Răul nu este prezumat.
- Este mai sigur să greșești de partea milei.

SCRIPTURAL

- **Lucrurile inegale nu ar trebui să fie unite.** [2 Corinteni 6:14]
- Lucrurile se unesc cu lucruri similare.
- **Legea nu este părtinitoare [în respect la] persoanelor.** [slugarnică; nu ține seama] [Fapte 10:34]
- Timpul curge împotriva leneșului și celor care neglijează drepturile lor. [Proverbe Solomon 24:30-31]
- **Datoriile urmăresc persoana debitorului.**
- **Cele mai favorabile construcții sunt făcute în restituții.** [Exodul 22:5-6,12]
- Unde daune sunt acordate (în favoarea unei părți), partea pierzătoare ar trebui să plătească costurile victoriosului.
- **În mulți consilierii există siguranță.** [Proverbe 11:14; 15:22; 24:6]
- **Înlătură fundația, structura sau munca cade.** [Luca 6:48-49]
- O moștenire [legământ] este confirmată de moartea testatorului, în aceeași manieră cum un cadou de la o persoană vie este doar prin livrare. [Evrei 9:16]
- Voința testatorului este ambulatorie (alterabilă și revocabilă) până la moartea lui. [Evrei 9:16-17]
- Fiecare testament este completat la moarte. Un testament vorbește de la timpul decesului numai. [Evrei 9:16-17] [testamentul este literalmente voința sufletului, rîvna ființei vii, care este temeinic după moarte]
- Ultima voință a testatorului este să fie îndeplinită în conformitate cu intenția sa reală.
- A insulta divinitatea este o ofensă impardonabilă. [Matei 12:31]
- **Femeile sunt excluse din toate încărcările civile publice sau birouri.** [1 Timotei 2:12, 1 Corinteni 14:34]. [femeia/ biserica (judecătoria/ administrația) este sub stăpînirea bărbatului/ statului; femeile sunt excluse de a acuza (a taxa) sau a fi acuzate (a fi taxate) într-o și de a ocupa o funcție oficială publică sau birou. Atunci cînd emite o acuzație sau taxă, aceasta își taxează bărbatul – sentința indică la creația principală, în realitate și existență, și anume: că nu există “altă” femeie sau “alt” bărbat, ci există Bărbatul, Femeia și Dumnezeu Primul, iar “celălalt” este întotdeauna inamicul și acela este de a fi taxat și acuzat, el este acuzatorul omului în fața lui Dumnezeu, iar Legea spune "*fă-i altuia cum vrei să ți se facă*". Mai mult, prin actul de acuzare sau taxare se face o negare și separare față de bărbat, prin urmare femeia se declară văduvă în fața lui Dumnezeu, iar dacă Viața (Eva înseamnă Viață) își neagă sursa se declară moartă fiindcă din bărbat a fost luată. A se vedea jertfa, sacrificiul și actul lui Iisus Hristos pentru Femeia Sa - dacă Bărbatul rămîne în Cuvînt, o poate salva. În toate cazurile de vătămare cînd bărbatul devine inamic, ea este îndreptățită în fața legii lui Dumnezeu de a se separa de vină; dar această maximă include și dacă femeia ascultă de cuvintele bărbatului care o îndeamnă la a comite fărădelegi, atunci acesta devine răspunzător pentru toate faptele ei în fața legii, și a lui Dumnezeu, și plătește.]
- **El, care este în pîntec, este considerat ca născut, ori de cîte ori este în beneficiul său.** [Iov 31:15, Isaia 49:1,5, Ieremia 1:5] [este Voința lui Dumnezeu]
- El care ofensează primul, provoacă conflicte. [Matei 5:22]
- El care plătește tardiv, plătește mai puțin decît ar trebui. [Levitic 19:13, Deuteronomul 24:14-15]
- **Calea bătătorită este calea sigură; calea veche este calea sigură [în condiții de siguranță].** [Ier. 6:16]

SERVITORI ȘI SCLAVI

- Ceea ce este achiziționat de către servanți [funcționari/ slujitori], este achiziționat pentru stăpîn.

- **Un sclav nu este o persoană.**
- **Un sclav, și tot ceea ce are un sclav, aparține stăpînului său.**
- El, care acționează prin sau printr-un altul, acționează pentru el însuși.
- El care face orice printr-un altul, este considerat că o face el însuși.
- **Stăpînul este răspunzător pentru prejudiciul făcut de servantul său.**
- **El nu este presupus la consimțire care ascultă de ordinele tatălui său sau de stăpînul său.**

ÎNTELEPCIUNE ȘI CUNOAȘTERE

- Dacă nu știi numele lucrurilor, cunoașterea lucrurilor în sine pierde; și de vei pierde numele, distincția dintre lucruri este cu siguranță pierdută.
- **Numele sunt muabile [variabile], dar lucrurile imuabile [permanente].**
- Numele lucrurilor ar trebui să fie înțeles în funcție de uzul comun, nu în funcție de opinii ale indivizilor.
- **Un nume nu este suficient dacă un lucru sau subiect pentru el, nu există de drept sau de fapt.**
- **A nu crede pripit este nervul de înțelepciune.**
- Rațiunea este o rază de Lumină Divină. [Isaia 1:18]
- **Precauția abundentă face niciun rău.**
- Actele externe indică gânduri nedezvăluite.
- Acțiuni externe arată secrete interne.
- **Actele exterioare vădesc scopul interior.**
- **Veți percepe multe lucruri mult mai ușor prin practică decît prin reguli [norme].**
- Eliminați cauza și efectul va înceta.
- **Dă lucrurile care sunt ale tale în timp ce acestea sunt ale tale; după moarte nu mai sunt ale tale.**

MARTORI ȘI DOVEZI

- Martorul este o persoană care este prezentă la și observă o tranzacție. [Guvernul are (martori) doar peste persoane, nu peste substanță. Orice casete video, casete audio, computer de imprimare, etc. care sunt utilizate în calitate de martori.]
- **Răspunsul unui singur martor nu va fi auzit.** [Deuteronomul 19:15]
- Testimoniul unui singur martor, nesuștinut, nu poate fi suficient pentru a condamna; căci atunci ar putea fi doar jurămînt împotriva jurămînt.
- **Aceasta este o maximă de drept civil, unde totul trebuie să fie dovedit de către doi martori.** [Matei 18:16, 2 Corinteni 13:1]
- **În lege, nici unul nu este creditat decît dacă este jurat. Toate faptele trebuie, atunci cînd sunt stabilite de către martori, să fie sub jurămîntul sau declarația solemnă.**
- **O mărturisire făcută în instanța de judecată este de un efect mai mare decît orice dovadă.**
- Nici un om nu este obligat a produce scrieri împotriva lui însuși.
- Nici unul nu poate fi făcut să depună mărturie împotriva lui însuși sau să se trădeze pe sine.
- Nici unul nu este obligat să se acuze pe el însuși.
- Nici unul nu ar trebui să se acuze pe el însuși, cu excepția cazului în fața lui Dumnezeu.
- Unul care face o mărturisire voluntară, este de a fi tratat cu mai multă îndurare [milostenie].
- El nu ar trebui să fie auzit care avansează o propunere contrară normelor legii.
- Fals într-unul (particular), fals în toate. [cine face fals, face uz de fals și este stăpînit de acesta, dar merge și împotriva legii]
- **Falsitatea deliberată într-o singură chestiune va fi imputată chestiunilor conexe.**
- **Cel care susține lucruri contradictorii este de a nu fi ascultat.**
- Dovezile sunt cîntărite nu numerotate; adică, cu cît mai demne sau mai credibile, sunt de a fi crezute. [Nu

MAXIMELE LEGII SAU MAXIMELE LEGALE

contează cât de mulți oameni spun ceva, pentru că Cuvîntul lui Dumnezeu este superior la toate. Nu contează câte popoare cred o minciună, ea încă este tot o minciună. Și într-o democrație, o minciună este (ținută ca adevărul].

- **O prezumție va sta bine pînă se dovedește contrariul.**
- Prezumția este întotdeauna în favoarea celui care neagă.
- Toate lucrurile sunt prezumate a fi făcute legitim și temeinic efectuate pînă se dovedește contrariul.
- Atunci cînd reclamantul nu și-a dovedit cazul său, inculpatul este iertat.
- Atunci cînd opiniile sunt egale, un inculpat este achitat.
- **Un act făcut de mine împotriva voinței mele nu este actul meu.**
- **Ceea ce nu apare și ceea ce nu este, sunt de același fel; nu este defectul legii, ci nevoia de dovadă.**
- Facultatea sau dreptul de a oferi o dovadă nu este de a fi strîmtoată.
- Deciziile din urmă sunt mai puternice în drept.
- Nici unul nu este reținut de la utilizarea mai multor apărări.
- **Nici unul nu este obligat să informeze despre un lucru pe care nu îl știe, dar cel care dă informații este obligat să știe ce spune.**
- **Nici unul nu este obligat de a se expune la nenorocire și pericole.**
- Adevărurile simple nu trebuie să fie dovedite.
- Ceea ce este clar evident nu trebuie să fie dovedit.
- Un singur martor ocular este mai bun decît zece urechi.
- Un martor ocular suprapondere peste alții.
- Ceea ce apare instanței nu are nevoie de ajutorul martorilor.
- Este în natura lucrurilor, că cel care neagă un fapt nu este obligat să-l dovedească.
- Sarcina dovezilor revine asupra celui care afirmă, nu celui care neagă.
- Reclamantul este întotdeauna obligat să dovedească: sarcina dovezii se află peste el.
- **Asupra celui care susține, nu asupra celui care neagă, revine datoria de a dovedi.**
- La reclamant revine dovedirea – sarcina de a dovedi.
- Necesitatea de a dovedi minciunile stă cu el care se face încărcarea [acuzarea].
- Atunci cînd legea presupune afirmativ, negativul este de a fi dovedit.
- Atunci cînd dovezile faptelor sunt prezente, ce nevoie mai este de cuvinte.
- **Este în zadar să dovedim ceea ce, dacă s-ar dovedi, nu va ajuta problema în cauză.**
- Faptele sunt mai puternice decît cuvintele.
- **Faptele negative nu sunt dovezi.** [a propos la “lanțurile de covrigi”; și alte descalificări numite “boli” care sunt insuficiențe de dovezi, sau materie probatorie pentru remediul legitim]
- Martorii nu pot depune mărturie la un negativ; ei trebuie să depună mărturie la un afirmativ.
- Mai bună este condiția inculpatului, decît cea a reclamantului.
- **Ceea ce nu este dovedit și ceea ce nu există sunt la fel; nu este un defect de lege, ci de dovadă.**
- **Principiile dovedesc, nu ele sunt dovedite.**
- Nu există niciun raționament de principii. [nu există o gîndire care să dea curs la principii (de lege); o motivație sau argumentare pentru, acestea există datorită unui motiv sau cauză extern, care apare ca o încălcare de principii de lege, i.e., fărădelege]
- Toate lucrurile sunt considerate a fi fost făcute cuvenit și formă solemnă.

Jurisprudență aici: <https://docdro.id/eiiVprt>

Avem într-adevăr nevoie de ajutorul tău pentru a realiza misiunea noastră colectivă. Vă mulțumesc în avans pentru ORICE ajutor poți oferi.

sursă: <https://freedom-school.com/maxims-of-law.html#Court>

Notificare de final: Când Iisus le-a spus adevărul acuzatorilor săi, el avea să se justifice citînd Legea. În primul rînd, El cita Legea lui Dumnezeu și, după ce cita Legea lui Dumnezeu, cita adesea legea acuzatorului și o folosea și împotriva lor. De exemplu, Iisus ar spune: "nu ați citit niciodată în scripturi..." și apoi cita Legea lui Dumnezeu. Apoi, el se întorcea și spunea: "nu este scris în Legea Ta..." și citează legea lor! Acuzatorii lui nu aveau niciun răspuns, și nu-L puteau învinge. Cum ar putea cineva să învingă pe cineva care ascultă atît de legea lui Dumnezeu, cît și de legea omului? Dacă o lege făcută de om este dreaptă, ea va fi în armonie cu Legea lui Dumnezeu.

Acesta este scopul acestui articol. Aceste maxime sunt fundația și principiile legilor pe care omul le trece astăzi. Din păcate, astăzi bărbații își impun propria voință mai mult decît impun legea. Deci, acesta este motivul pentru care, pe lîngă cunoașterea legii lui Dumnezeu, este de asemenea important să cunoaștem legea omului, deoarece legea omului se bazează pe Legea lui Dumnezeu. Iar cînd ești acuzat de "încălcarea legii", poți să faci ceea ce a făcut Iisus și să folosești atît legea lui Dumnezeu, cît și Legea omului pentru a justifica faptele tale legale și legitime, căci acesta este singurul lucru care te va scuza. Este important să se facă distincția între dreptul comercial și maximele de drept (cînd nu este evident), atunci cînd se citează din "legea lor. Niciodată nu ar trebui să le cităm codurile, regulile, regulamentele, ordonanțele, statutele, dreptul comun, dreptul comercial, politicile publice, constituțiile etc., pentru că acestea sunt de natură comercială și dacă folosim legea lor comercială, ei pot presupune că suntem angajați în comerț (ceea ce înseamnă că suntem din lume), ceea ce ne va anula mărturia (pentru că nu suntem din lume). Codul Comercial Uniform este pentru aplicarea legii comerciale – dreptul comercial. Maximele legii nu sunt drept comercial, ci se bazează în mare parte pe Scriptură și adevăr.

Iată un caz în instanță care demonstrează un exemplu tipic al neputinței de a ne descrie pe noi înșine în termenii lumii, în deosebirea de cine și ce ne-a spus deja Tatăl nostru Ceresc că suntem.

A fost redată de JOHN V. PARKER, judecător șef:

"Apărarea petiționarului de "Drept Comun", ca un "Non francizat Suveran Individual al Statele Unite ale Americii, o Republică" îi oferă același grad de protecție de la impozitul pe venit federal așa cum a avut Dansul Fantomei războinicul din Sioux din puștile cu repetiție ale Calvarului federal – ZERO."

599 F. Supp.126, George E. McKinney, Sr. V. Donald Regan, secretar al Trezoreriei, și colab., Civ. A. Nr 84-470-A., Statele Unite Curtea de District, M. D. Louisiana, 19 Noiembrie, 1984.

Mulți insistă să folosească "dreptul comun" pentru a se apăra. Motivul pentru care nu ar trebui să o facă se datorează faptului că, în primul rînd, nu vedeți termenul "drept comun" (legea comună) în Scriptură. Robii lui Cristos trebuie doar să folosească Legea lui Dumnezeu. În al doilea rînd, dreptul comun este astăzi o lege comercială, creată de comercianți, influențată de legea romană și folosită în scopuri comerciale. Următoarele definiții sunt preluate din *Un Dicționar al Legii*, de William C. Anderson, 1893.

Obiceiul comercianților: un sistem vamal, originar din rîndul comercianților și permis în beneficiul comerțului ca parte a dreptului comun. Pagina 303. **Drept-comercial; legea comercianților:** regulile aplicabile hîrtiei comerciale au fost transplantate în dreptul comun de la comerciantul de drept. Ei și-au avut originea în obiceiurile și cursul afacerilor comercianților și bancherilor și sunt acum recunoscuți de instanțe, deoarece sunt solicitați de dorințele și facilitățile lumii mercantile. Pagini 670-671. **Dreptul Roman:** dreptul comun al Angliei a fost influențat în mare măsură de legea romană, în mai multe privințe:...prin dezvoltarea dreptului comercial. Pagina 910. Timp de multe sute de ani codul comercial a fost forțat în dreptul comun. Negoțul nu are nevoie de lege, este un drept comun.

Toate legile omului, cu excepția multor maxime ale legii, sunt de natură comercială astăzi.

IERARHIA LEGILOR

LEGILE UNIVERSALE

Tratează cu energiile.

Principiul de bază: orice energie eliberată trebuie să vină înapoi la tine.

LEGILE NATURALE

*Tratează cu căile naturale ale tuturor lucrurilor și ființelor
se manifestă în a 3-a dimensiune.*

LEGEA MAXIMELOR

De asemenea, cunoscută ca .. Legea lui Dumnezeu.

Aceste legi vin direct din Scriptură (Biblia)

Și sunt cele mai înalte legi ale pământului (țării).

Sunt date către toate ființele și nu pot fi luate de nimeni.

SUVERAN

(Ființă omenească) O ființă care este conștientă de sine.

Funcționează sub “legile lui Dumnezeu”:

*Are capacitatea de a crea acte(legi) și constituții
pentru sine și corporații pe care le creează.*

LEGEA ACORDURILOR

(acte. contracte*)*

Set de legi orice suveran din lumea largă aderă în negoț sau comerț.

TRATATE

(Act)Legi făcute între suverani care tratează cu o porțiune de pământ.

CONSTITUȚIE

Legi create de un suveran

Care guvernează peste corporația creată de un suveran.

COMPANIE

O entitate “vie”; Împuternicită de Constituția Suveranului:

Are capacitatea de a încheia Tratatate, Testamente și Acte între vii.

CORPORAȚIE

*O entitate fictivă “moartă”; SOVHÓZ de Stat sub legile Constituției
dezvoltate de suveran: nu are capacitatea de a crea legi:*

Poate crea doar Coduri, Statute și Ordonanțe.

CODURI FEDERALE

Proceduri contractuale.

Coduri care guvernează corporații cu corporații. Include CCU.

POLIȚIE CORPORAȚII ȘI AGENȚI

Agenții private ale corporațiilor din care fac parte:

Echivalent cu un cetățean Privat cu împuternicire de la corporație.

CETĂȚEAN CORPORAȚIE

Un sclav al corporației la care se angajează; Poartă haina obligației;

Nu are drepturi;

Are doar privilegiile acordate de către corporația la care se angajează.